

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2023 r.

Pozycja 86

POSTANOWIENIE

z dnia 21 lutego 2023 r.

Sygn. akt Ts 123/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej K.P. w sprawie zgodności

- 1) art. 33 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, ze zm.) z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 33 § 2 rozporządzenia, o którym mowa w punkcie 1, w zakresie, w jakim ogranicza możliwość zaspokojenia z masy upadłości odsetek od wierzytelności, należnych od upadłego, powstałych po dniu ogłoszenia upadłości za okres po dniu ogłoszenia upadłości wyłącznie do wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, wpisem w rejestrze, zastawem lub prawem zatrzymania, z art. 45 ust. 1 i 2 w związku z art. 2 i w związku z art. 32 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji,

postanawia:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 4 maja 2021 r. (data nadania) K.P. (dalej: skarżący) wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Sąd Apelacyjny w S. postanowieniem z 21 stycznia 2021 r. (sygn. akt [...]) oddalił wniosek skarżącego o nadanie klauzuli wykonalności zapadłemu w jego sprawie wyrokowi Sądu Okręgowego w S. z 14 lipca 2017 r. (sygn. akt [...]) z uwagi na niedopuszczalność prowadzenia egzekucji przeciwko pozwanemu Syndykowi Masy Upadłości [...] spółki akcyjnej w upadłości w S. Klauzula wykonalności dotyczyć miała orzeczenia, którym zasądzono na rzecz skarżącego kwotę pieniężną z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 28 maja 2021 r. (doręczonym 7 czerwca 2021 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) udokumentowanie daty (podanej jako 5 lutego 2021 r.) doręczenia skarżącemu postanowienia Sądu Apelacyjnego w S. z 21 stycznia 2021 r. o sygn. akt [...] (tj. przez doręcze-

nie potwierdzenia odbioru lub poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej); 2) doręczenie odpisu lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii wyroku Sądu Okręgowego w S. z 14 lipca 2017 r. (sygn. akt [...]) wraz z czterema kopiami.

W piśmie z 10 czerwca 2021 r. (data nadania) skarżący odpowiedział na powyższe wezwanie.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 15 grudnia 2021 r. (doręczonym 10 stycznia 2022 r.) skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie pełnomocnictwa szczególnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej, a także do reprezentowania skarżącego przed Trybunałem Konstytucyjnym (wraz z czterema kopiami); 2) wyjaśnienie, czy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w S. z 21 stycznia 2021 r. (sygn. akt [...]) zostało złożone zażalenie; jeśli to nastąpiło, doręczenie odpisu lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii orzeczenia zapadłego w wyniku jego rozpoznania (wraz z czterema kopiami); 3) poinformowanie, czy wniesiono nadzwyczajny środek zaskarżenia od postanowienia Sądu Apelacyjnego z 21 stycznia 2021 r.

W piśmie z 17 stycznia 2022 r. (data nadania) skarżący odpowiedział na powyższe wezwanie.

Uzasadniając zarzuty stawiane kwestionowanym przepisom skarżący wskazał, że naruszenie prawa do sądu w niniejszej sprawie polegało na pozbawieniu skarżącego realnej możliwości wystąpienia ze skutecznym wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności na prawomocny tytuł egzekucyjny – wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 14 lipca 2017 r. (sygn. akt [...]), czyniąc niedostępną dla skarżącego drogę sądowej egzekucji z masy upadłości dłużnika wierzytelności z tytułu odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia naliczanych po dniu ogłoszenia upadłości dłużnika. Zdaniem skarżącego w sposób nieusprawiedliwiony różnicuje się przysługujące wierzycielom prawa do zaspokojenia z masy upadłości wierzytelności, o której mowa, i ogranicza ich skuteczną egzekucję wierzycielom niezabezpieczonym rzeczowo w porównaniu z wierzycielami, których wierzytelności zostały zabezpieczone hipoteką, w rejestrze, zastawem lub prawem zatrzymania.

Wskazał, że zaskarżone przepisy, mimo uchylenia, są nadal stosowane w jego sprawie na podstawie art. 536 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520, ze zm.). Mając na uwadze, że w takiej sytuacji przesłanką dopuszczalności orzekania przez Trybunał w postępowaniu zainicjowanym skargą konstytucyjną jest okoliczność, by wydanie orzeczenia było konieczne dla ochrony konstytucyjnych wolności i praw skarżącego, podkreślił, iż w jego sprawie dopuszczalność ta nie budzi wątpliwości.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona określone przez prawo wymagania oraz gdy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

W ocenie Trybunału Konstytucyjnego skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznego rozpoznania, ponieważ:

1) została sporządzona w imieniu skarżącego przez umocowanego adwokata (art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK);

2) skarżący wyczerpał przysługującą mu drogę prawną, ponieważ wskazane jako orzeczenie ostateczne postanowienie Sądu Apelacyjnego w S. z 21 stycznia 2021 r. (sygn. akt [...]) jest prawomocne i nie przysługują od niego zwykłe środki zaskarżenia;

3) dochowany został przewidziany w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK trzymiesięczny termin wniesienia skargi, gdyż rozstrzygnięcie, o którym mowa powyżej, zostało doręczone skarżącemu 5 lutego 2021 r., zaś skargę konstytucyjną wniesiono do Trybunału Konstytucyjnego 4 maja 2021 r. (data nadania);

4) oznaczono przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK);

5) wskazano, które konstytucyjne wolności lub prawa, i w jaki sposób – zdaniem skarżącego – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK);

6) uzasadniono sformułowane w skardze zarzuty niezgodności kwestionowanych przepisów z Konstytucją (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK);

7) przedstawiono stan faktyczny sprawy (art. 53 ust. 1 pkt 4 u.o.t.p.TK);

8) udokumentowano datę doręczenia orzeczenia wskazanego jako ostateczne w rozumieniu art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK (art. 53 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p.TK);

9) poinformowano, że od orzeczenia wskazanego jako ostateczne nie został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia (art. 53 ust. 1 pkt 6 u.o.t.p.TK).

W związku z powyższym i zważywszy na to, że sformułowane przez skarżącego zarzuty nie są oczywiście bezzasadne (art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK), Trybunał Konstytucyjny – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK – postanowił nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.